

லசந்த விக் கிரமதுங்க படுகொலை செய்யப்பட்ட தினத்திலிருந்து இந்த பத்தி எழுதப்படவில்லை. அன்றிலிருந்து இன்று வரை சும்மா பத்து மாதங்கள் கடந்து சென்று விட்டன. அதற்கு முன்னரான இரு வருட காலப்பகுதியில் இலங்கையில் ஊடகவியலாளர்கள் ஒன்பது பேர் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர் என்று அமைச்சர் தினேஷ் குணவர்தன ஒரு முறை பாராளுமன்றத்தில் தெரிவித்திருந்தார்.

அவரின் கருத்தின்படி மலேமும் இருபத்தியேழு பேரளவில் சித்திரவதகைகளுக்காளாகியிருந்தனர். ஐவர் கடத்திச் செல்லப்பட்டிருந்தனர். இவரை போத்தல ஜயந்தவின் கைகால்கள் உட்கை கப்படுவதற்கு முன்னரான நிலமையாகும்.

கடந்த பெப்ரவரி மாதம் நான் நாட்டிலிருந்து வெளியேற முடிவாகிய செய்தி பொழுது விக்டர் ஐவன் என்னதைத் தொடர்பு கொண்டு ஏதேனும் பிரச்சினையா என்று வினவினார். எனது உயிருக்கு ஏதேனும் அச்சுறுத்தல்கள் இருப்பின் அது பற்றி உரியவர்களிடம் கத்தித் து எனக்கு பாதுகாப்பினை அளிக்கவும் நோக்கத்துடனேயே அவர் அவ்வாறு என்னிடம் வினவினார். எனக்கு அவ்வாறு விசடே அச்சுறுத்தல்கள் எதுவும் இல்லை என்றும், தற்பொழுது பதவியில் இருக்கும் அரசாங்கத்தின் கருத்துக்களையும் நடவடிக்கைகளையும் ஏற்காதவர்களை 'தேசத்துரோகிகள்' என முத்திரை குத்துகின்றனர். அதனை நடமுறைப்படுத்தித் தீவிரப்படுத்தும் போக்கும் உச்சநிலையில் செயலாற்றப்படுகின்றது. இந்நிலையில் எவரது பாதுகாப்பு குறித்தோ பாதுகாப்பின்மை குறித்தோ முன்னரேயே அனுமானிக்கவும் ஆற்றல் எம்மில் எவருக்கும் இல்லை என்று நான் ஐவனிடம் தெரிவித்தேன்.

லசந்த படுகொலை செய்யப்பட்ட தினமன்று நான் ஒரு விடயத்தினை தொடர்ச்சியாக வலியுறுத்தினேன். அந்த மரணம் அர்த்தமற்றது என்பதே என்கருத்து. அதன் பொருள் கொலை அர்த்தமற்றது என்பது அல்ல, மரணம் அர்த்தமற்றது என்பதே. படுகொலை அர்த்தம் கொண்டது என்றும், மரணம் அர்த்தமற்றது என்றும் கிறிஸ்து சற்று சிந்தனையைக் கழிப்பததினை ஏற்படுத்தக் கூடும்.

அரசியற் படுகொலையினையை அர்த்தம் உள்ளது என்று ஏற்றுக்கொள்ளும் வரை அதாவது கொலையாளியின் அரசியல் கருத்துநிலை வெற்றி பெறும் வரை, அதற்காக எடுக்கப்படும் பலி, அதன் உரிமையாளர் தொடர்பில் அர்த்தம் உள்ளதாக மாறுவதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை என்பதே அதன் பொருளாகும். மற்றுமொரு முறையில் குறிப்பிட்டால் அரசியலற்ற சமீகத்தினுள் மரணம் அர்த்தம் இழக்கவும் வரையிலேயே படுகொலை ஒன்று அர்த்தம் உள்ளதாகவிரும்பும்.

திருடூதல், கொள்ளையித்தல், ஆவசே உணர்வு ஆகிய நோக்கங்களுக்காக செய்யப்படும் படுகொலையிலிருந்து அரசியற் படுகொலை முற்றிலும் வேறுபடுகின்றது. அரசியற் படுகொலையில் கருத்து நிலை அல்லது கோணம் ஒன்று படுகொலையின் இலக்காக இருப்பதே இந்த வேறுபாடாகும். படுகொலை

Written by

Saturday, 05 December 2009 16:16 - Last Updated Saturday, 05 December 2009 16:18

செய்யப்பட்டவரின் ஊடாக ஓர் கருத்துநிலை சமீகமயப்படுத்தப்படுவதனை தடுத்தலே கொலையாளியின் நோக்கமாகும். நிமலராஜன், சிவராம், லசந்தர்போன்றவர்களை படுகொலை செய்தவர்கள் பதிப்பியாக அந்த இலக்கினை வற்றி கொண்டனர். படுகொலை என்பது ஓர் அரசியற் கலாசாரமாக மாறும்போது சமீகம் கொலையாளியின் கருத்துக்களுக்கு மாற்றான கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கும் உரிமையை சூய விரும்புடன் கைவிட்டு விடுகின்றது. உண்மையில் கொலையாளியின் இறுதி இலக்கும் இதுவே.

நீ திமன்றமும், சட்டங்களும் கொலையாளியின் சவேகைக்காக பணிவு கொள்ளும்போதே கொலை என்பது அரசியற் கலாசாரமாகின்றது. குறிப்பாக கடந்த மீனாண்டுகளிலும் பொதுவாக கடந்து சென்ற மூப்பதாண்டு காலப்பகுதியிலும் இந்நாட்டில் எந்தவொரு அரசியற் கொலையாளியும் நீ திமன்றத்தில் நிறுத்தப்படவில்லை. அவர்களுக்கு தண்டனைகளும் வழங்கப்படவில்லை என்பது இதற்கு சிறந்த சாட்சியாகும். இன்று பொலிஸ் என்பது பொதுவான குற்றச்செயல்களைக் கட்டுப்படுத்தும் பணிகளையே மறைக்கின்றது. மாறாக நாட்டின் நல்லாட்சிக்கு தவேயான சட்டங்களான அமலாக்கும் அதிகாரத்தினை இழந்த ஓர் அமைப்பாக அது இருப்பதனை அனைவரும் அறிவர். புலிகளுக்கு சார்பானது என்று கிற்ப்படும் சில வாக்கியங்களான எழுதிய குற்றத்திற்காக இருபது ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனையை வழங்கிய நீ திமன்றம், இருபது ஆண்டுகள் புலிகளின் ஊடகப்பொறுப்பாளராக இருந்த தயா மாஸ்டரை விடுவித்துள்ளது. (அவரையும் ஜோர்ஜ் மாஸ்டரையும் விடுவித்தது ஓர் குற்றமல்ல. கதை செய்ப்பட்டாளர் பிற புலிகள் இயக்க உறுப்பினர்களுக்கும் முன்னர் சோமவங்ச அமரசிங்கவாக்கு செய்தது போன்று நாட்டிற்குள் சாதாரண பொதுமக்கள் போன்று புனர்வாழ்வுக் கான உரிமையைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும்.) இந்த நிறுவனங்கள் அனைத்தும் தனிப்பட்ட ரீதியில் கட்டமைப்பு அடிப்படையில் செயற்திறனை இழந்து விடவில்லை. பொலிசை அரசியலில் இருந்து விடுவித்தால் அன்று பண்டாரநாயக்க கொலையாளிகள் சட்டத்திற்கு முன் நிறுத்தப்பட்டதனைப் போன்று லசந்தரின் கொலையாளிகளையும் வலிப்படுத்துவது பொலிசாருக்கு கடின்மான பணியாக இராது. எனினும் நாட்டின் அனைத்து நிறுவனங்களும் மொத்தமாக அரசியல் மயமாகியுள்ள நிலையில் பொலிஸ் மட்டுமன்றி அனைத்து நிறுவனங்களும் மிக மோசமாக செயலிழந்து போயுள்ளன.

பிரபாகரன் கொல்லப்பட்டபோது தன்னிலங்களில் அனைவரும் ஓரே நிலைப்பாட்டில் இருந்தனர். தசேபற்றினை வலிப்படுத்திய அந்த சந்தர்ப்பம், ஓர் புறம் இருக்க, சிங்கள ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராகவும், மறுபுறம், பிரபாகரனினதும் புலிகள் இயக்கத்தினதும் சர்வாதிகாரத்திற்கு எதிராகவும் தொடர்ச்சியாக தற்கில கட்டியழிப்புப்பட்ட பிரபல எண்ணங்களை தவிடுபொடியாக்கியது. முன்னர் கிறிய அரசியற் கலாசாரத்தினை தன்னிலங்கை பொறுத்துக்கொண்டதற்கு காரணம் முன்னர் கிறிய விடயத்தில் காணப்பட்ட இரண்டாவது அம்சமாகும். இவ்வாறான ஓர் சந்தர்ப்பத்தினை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து காத் திருந்த பெரும்பான்மை மக்களுக்கு, அந்த எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறி அவர்களின் பிரார்த்தனைகள் நிறைவேறிய அச்சந்தர்ப்பமானது மக்களை பல தியாகங்களையும் அர்ப்பணிப்புகளையும் செய்வதற்கு துண்டியது. இதில் பட்டினியாக இருப்பது மக்களின் சார்பில் மறைக்கொள்ளப்பட்ட ஆக்க குற்றத்தையாகமாகும். ஆகக் கட்டிய தியாகச் செயலாக தனிநபர் சூதந்திரத்தினை தற்காலிகமாகவனும் கைவிட தயாராகவிரும்பத்தாகும். இதன்படி சிங்களச் சிந்தனையின் முன் அதாவது தன்னிலங்கை சமீகத்தில் லசந்தரின் விக் கிரமதுங்க என்பவர் 'பயங்கரவாதத்தினை அழிக்கும் தசேபற்றற்போரில்' இடையூறாகவிரும்பத்த 'தூரோகி'

Written by

Saturday, 05 December 2009 16:16 - Last Updated Saturday, 05 December 2009 16:18

என்ற கருத்தினை அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டனர்.

கொலையாளியும் கொலையும் அர்த்தம் உள்ளதாகி படுகொலைக்குள்ளான நபரும் அவரது மரணமும் அர்த்தம் அற்றதாக மாறுவது இவ்வாறான சமீபநிலையிலாகும். அவ்வாறான நிலையில் சமீபகத்திற்கு வீரனாக உயிர்த்தியாகம் செய்வோர் அன்றி மனிதப் பலியே தேவைப்படாது. படுகொலை செய்யப்பட்டது முடிவாகுதல் வண்பிய ஓர் கருத்துநிலையாகும் என்பதுதான் பெரும்பாலானவர்களின் கருத்தாகும். லசந்தவின் (லசந்த விக் கிரமதுங்க) கருத்து நிலைப்பாடுகள் நாட்டினதும், இனத்தினதும் எதிர்கால நலன்களுக்கு பொருத்தமற்றது என்று நம்பப்பட்டது. அந்த கருத்து நிலைப்பாட்டின் இயல்பு எவ்வாறாயினும், அவ்வாறான கருத்தினைக் கொண்டிருப்பதற்கான உரிமை உண்டு என்ற ஜனநாயகக் கருத்தானது கோட்டையிலே நிலையத்திற்கு முன்னால் கட்டும் நூறு இருநூறு பேர்களால் மட்டுமே அங்கீகரிக்கப்பட்டு வரையறுக்கப்பட்டது. இவ்வாறான ஆர்ப்பாட்டங்கள் இரண்டு மீனின் பின்பு லசந்த விக் கிரமதுங்க மூன்று முழுதாக எம்மிடமிருந்து விடப்பெற்று விடுகின்றார். அதன் பின் வீதி விபத்தில் கொல்லப்படும் ஒருவர் மற்றும் மாடபைபு ஏற்பட்ட தீர் மரணம் அடைவரிடமிருந்து சிறியளவிலேயே அவரின் மரணம் வேறுபடுகின்றது.

இது மரணமடைந்தவரின் அந்தஸ்து நிலைகள் சமீபகத்தில் உயர்த்திக் காட்டப்படும் காலமல்ல. இது கொலையாளி கற்பித்த பாடத்தினை உணர்ந்து நிச்சயம் அடையும் காலமாகும். நவீன சமீபகத்தில் இவ்வாறான நிலைமைகள் தற்காலிகமானது தான் என்பது உண்மையாகும். எனினும் இந்த தற்காலிக நிலைமை எவ்வளவு தீவிரத்திற்கு 'தற்காலிகமானது' என்பது இந்த சமீபகத்தின் அரசியல் நிலைமைகளின் அடிப்படையிலேயே தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. எனினும் இவ்விடத்தில் நாம் எவ்வளவு தீவிரம் அக்கறை காட்டுகின்றோம் என்பது சிந்திக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

ஐந்தாம் பகுதி... : ஐந்தாம் பகுதி

மாதலில் பெறப்பட்ட வற்றி எது என்பது பற்றிய தெளிவினைப் பெற வேண்டும். சூதாந்திரம் பெறுவதற்கு முன் பிறுந்தே நாம் சந்தித்துவரும் தசிய இனப்பிரச்சினை உள்ளது. கூறிப்பாக அது தமிழ் இனம் பற்றிய பிரச்சினையாகும். 1980களில் ஏற்பட்ட நீண்ட யுத்தம் காரணமாக இந்தப் பிரச்சினை சர்வதேச வளிப்புற கவனத்தினை ஈர்த்தது. இதன் பின்னர் தசியப் பிரச்சினையை வற்றி கொள் தலையும், யுத்தத்தினை வற்றி கொள் தலையும் ஒன்றாக நோக்குவதற்கு பெரும்பாலானவர்கள் முன்வைந்தனர். காயச்சல அஸ்பிரின் மாதிரியை அருந்துவதன் ஊடாக குணப்படுத்திக் கொள்ளலாம். எனினும் காயச்சல என்பது ஒரு நோயல்ல. அது ஒரு நோய்க்கான அறிகுறியாகும். இதனை புரிந்து கொண்டவுடன் அஸ்பிரின் மாதிரியை விழுங்குவதனை விட மலேதிக சிகிச்சை தேவை என்று நோயாளியினால் உணரப்படுகின்றது. தசியப் பிரச்சினையை வற்றி கொள்வதும், யுத்தத்தினை வற்றி கொள்வதும் மறைக்கப்பட்ட உதாரணத்துடன் பொருந்துகின்றது.

புலிகளையுத்தரீதியில் தோற்கடிக்க முடியாது என்று இந்த பத்தியின் எழுத்தாளர் கருதியிருந்தார். அது தவறான கண்ணோட்டம் என்பது தற்பொழுது நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டது. எனினும் புலிகளைத் தோற்கடிப்பதானது தசியப் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கான ஓர் கட்டம் அல்ல என்பது அதன் ஊடாக நிராகரிக்கப்படவில்லை. அது

Written by

Saturday, 05 December 2009 16:16 - Last Updated Saturday, 05 December 2009 16:18

தலைவலிக் கான அஸ்பிரின் மாத் திரையாக இருக்கலாம். இதனை மற்றுமொரு முறையில் குறிப்பிட்டால் நாம் இன்னும் தசீயப்பிரச்சினையை வற்றி கொள்வது பற்றி சிந்திக்கத் தலைப்படவில்லை. அது எவ்வாறாயினும், யுத்தத்தினை வற்றி கொண்ட உரிமையை சம்பந்தப்பட்ட நபர்களிடம் சும்மத்துவதற்கு அது தடையாக இராது. சீ சரூக்கு உரியதனை சீ சரூக்கு வழங்குவதற்கு எவரும் தயங்கக் கூடாது.

ஜனெரல் சரத் பொன்சகோ தொடர்பில் இன்று ஏற்பட்டுள்ள சர்ச்சைகள் குறித்து கருத்துத் தெரிவித்திருந்த மரேவின் சில்வா 'துட்டகமொனு இல்லாமல் இருப்பின் எல்லாளைத் தோற்கடித்திருக்க முடியுமா?' என்று அண்மையில் களேவி எழுப்பியிருந்தார். பதவியினை இராஜினாமா செய்த ஜனெரல் சரத் பொன்சகோ மூதலில் களனி விகாரைக்கு மத அனுட்டானங்களினை நிறைவேற்ற சன்னிறுந்தார். அங்கு சமீபத்திருந்த மக்கள் அவருக்கு எதிராக 'ஊ' சத்தம் எழுப்பினர். தன்னிலங்கை மக்களின் பொது எதிரியாகக் கருதப்பட்ட பிரபாகரன் இன்று இல்லாத நிலையில் 'தம்மவரே' ஓர் 'எதிரியாக' மாறிப்போன கட்டத்திற்குள் நாடா பிரவசீத திருக்கின்றது என்பது அந்த சம்பவத்தின் ஊடாக வெளிப்படுகின்றது.

இலங்கை மாறுபட்ட சமீகத்திற்கு சிறந்த ஓர் உதாரணமாகும். மாறுபட்ட சமீகம் என்பது வியப்பான தத்துவமாகும். தோலகை காட்சியில் 'சுப்பர் ஸ்டார்ஸ்' நிகழ்ச்சியினை கண்டுகளிக்கவும் போதே வன்னியிலும் கிளிநொச்சியிலும் மக்கள் அழிக் கப்படும் காட்சியையும் காண எங்களால் முடிகின்றது. தான் எஸ்.எம்.எஸ் அனுப்பிய தெரிவா செய்யப்பட்டவர் இறுதிச்சுற்றில் தோல் வியடந் து வெளியேறும் போதும் மரண வீட்டில் இறுதிச்சடங்கு நடப்பெறும் போதும் வீறிட்டு அழுவவர்கள், ஆயிரக்கணக்கான சடலங்களாகக் கண்டு எதிரியை வீழ்த்திய மகிழ்ச்சியினை பட்டாசுகள் கொளுத்தி மகிழ்ந்து கொண்டாடி பாற்சோறூ உட்கொண்டு மகிழ்கின்றனர்.

சரத் பொன்சகோ ஜனாதிபதியின் எதிரியாக மாறுவதற்கு ஓரே ஒரு காரணம் உண்டு. அதாவது ஜனாதிபதியின் பதவிக்கு சவாலாக மாறக் கூடியவர் என்ற ஓரே தகுதி மட்டும் அவருக்கு இருப்பதாகும். அதாவது பதவிக்கும் அதிகாரத்திற்கும் உரிமகைக் கோரும் பழைய வரலாற்றுக் கதையே இது.

அந்த வரலாற்றுக் கதை எவ்வாறெனில், தந்தையினால் மகனும், மகனால் தந்தையும், கணவனால் மனைவியும், மனைவியினால் கணவனும், சகோதர சகோதரிகளினால் ஓவ்வொருவரும் படுக்கொலை செய்யப்பட்டதனைப் போன்று அதிகார வெறியினால் அன்னை தனது மகனுடன் படுக்கையை பகிர்ந்து கொள்ளுதலும் போன்ற (ரோம் நகரம் எரியும் போது நீ ரோ மன்னன் பிடில் வாசித்ததைப் போன்று) சகிக்க முடியாத, மனிதாபிமானமற்ற பல சம்பவங்களை அதிகார வெறி உருவாக்கித் தருகின்றது. எல்லாள்ளும், துட்டகமொனுவும் தங்கள் இனத்திற்காகப் போரிட்டவர்கள் அல்லர். அவர்கள் அதிகாரத்திற்காகப் போட்டியிட்டனர். எனினும் இங்கு துட்டகமொனுவுக்கு தன் சிங்கள இனத்தினையும், பௌத்த மதத்தினையும் தமிழ் தன்மைக்கு எதிரான ஓர் பலம் வாய்ந்த ஆயுதமாகப் பாவிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டது என்று கருதாமல் இருக்க முடியாது. மனெமலேமும் சரத் பொன்சகோ ஜனாதிபதிக்கு எதிரான பலமான சவால் நிலையை நாட்டிற்குள் ஏற்படுத்தினாராயின் மகாநாம தரேர் மகாவம்சத்தில் எல்லாள்ளுக்கு வழங்கிய இடத்தினைத் தற்கால வரலாற்றில் சரத் பொன்சகோ பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம் என்பதனைக் கூறிக் கொள்ள முடியும். அப்பொழுது

Written by

Saturday, 05 December 2009 16:16 - Last Updated Saturday, 05 December 2009 16:18

அவருக்கு சட்டப்படிப்பும் நாமம் முன்பு போன்று 'பறத் தமிழன்' அல்லது 'ஆக்கிரமிப்பாளன்' அல்ல. 'மேற்கத்திய ஏகாதிபத்தியத்தின் சதிகாரன்' என்ற நாமமே சட்டப்படிப்பும்.

ஒரு புறம் மரேவின் சில்வா மறேகிறப்பட்டவாறு வரலாற்று உதாரணங்களாக கிறிஸ்தோஸ்தோஸ், இராணுவ ஆட்சியின் மோசமான விளைவுகள் குறித்து அமைச்சர் நிமல் சிறிபாலபி சில்வா நாட்டு மக்களுக்கு தற்கால உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டும் பாகிஸ்தான் நிலைமைகள் நெருக்கடியின் உட்பரிமாணத்தினையே எடுத்தியம்புகின்றது. இவர்கள் இராணுவ ஆட்சியினால் நமது நாட்டிற்கு ஏற்படப் போகும் துர்விளைவுகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றனர். 1960களில் இருந்து பாகிஸ்தான் எதிர்கொண்டு வரும் ஸ்திரமற்றதும், அடக்குமுறைப்படுத்தப்பட்டதுமான சமீப சமீபநிலை, இவர்கள் எடுத்தியம்புவதைப் போன்று இராணுவ ஆட்சியின் மோசமான விளைவுகளாகும். இராணுவ ஆட்சி அவ்வளவு மோசமானதாயின் படி மோசமான இராணுவ ஆட்சி நடப்பெறும் மியான்மர் நாட்டின் வலுவான உறவுகளைப் பிணைத்து ஏன்? புலிகள் சமஹாரத்தில் பாகிஸ்தான் எங்கள் நெருங்கிய தோழனானது எப்படி? எமது ஜனாதிபதி அண்மையில் மியான்மர்க்கு விஜயம் மேற்கொண்டார். அந்நாட்டு ஜனாதிபதி கடந்த வாரமளவில் இங்கு வந்தார். மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அமைச்சர்கள் என்ன கிறிஸ்தோஸ்தோஸ் இலங்கையின் இராஜதந்திர அணுகுமுறைகள் மற்றும் செயற்பாடுகளின் ஊடாக நோக்கும்போது இராணுவ ஆட்சி என்பது இவர்கள் கிறுவது போன்று மோசமாக இருக்காது என்றே தோன்றுகின்றது. ஏனெனில், இராணுவ வழமைகளைக் கொண்ட பாகிஸ்தான், ஜனநாயக வழமைகளைக் கொண்ட இந்தியாவை விட படிமோசமானது என்பதனைத் தற்போதிரூக்கும் அரசு தலைவர்கள் தமது நடமுறைச் செயற்பாடுகளினால் இதுவரை எமக்கு நிரூபித்துக் காட்டவில்லை.

மரேவின் சில்வாவின் பச்சு ஒருவகையில் உண்மையானதே. முதலில், துட்டகமைமுனுவின் தந்தையான காவந்திஸ்ஸமன்னன், எல்லாளனுடன் யுத்தம் செய்வதனை எதிர்த்தார். துட்டகமைமுனுவின் சகோதரனான திஸ்ஸவும் எல்லாளனுடன் யுத்தம் செய்ய தயங்கினார். (எல்லாளனுடன் யுத்தம் செய்ய மாட்டேன் என்று சத்தியம் வாங்கி விட்டு வழங்கிய சோற்றுப் பிடியினை திஸ்ஸவாங்கி உட்கொண்ட போதிலும் துட்டகமைமுனு அந்த சோற்றுப் பிடியினை வாங்கிக் கொள்ள மறுத்தான்). அதன்படியுத்தம் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற உறுதியான நிலைப்பாட்டினை துட்டகமைமுனு கொண்டிருந்தான். துட்டகமைமுனுவையும், மகிந்த ராஜபக்சவின்மையும் ஒன்றிணைத்து மரேவின் சில்வா கிற முற்படும் வாதம் சர்வநியாயமானதே.

எனினும் இது மட்டும் தான் எல்லாளனைத் தோற்கடித்ததா?

முதலில், அன்றைய அரசு தலைவர் (துட்டகமைமுனு) தனியே அரசன் மட்டும்ல்ல. அவர்களத்தில் இறங்கிப் போரிட்ட தலைவராவார். அன்றைய அரசர்களாகும், இன்றைய 'அரசர்களாகும்' இடையிலான பிரதான வேறுபாடு இதுவே. (அரசுத் தலைவர் போர்க்களத்திற்கு செல்லும் வழக்கம் நெப்போலியனின் பின்னர் வலுவிழந்து விட்டது).

மேற்கிறப்பட்ட இரு காரணங்களின் அடிப்படையில், அதாவது, யுத்தம் செய்ய அரசியல் ரீதியாகத் தீர்மானம் செய்தல் மற்றும் போர்க்களத்தில் யுத்தத்தினை நடத்துவது ஆகிய இரண்டு காரணிகளிலும் அன்று வெற்றியின் பிரதான பங்களியாக துட்டகமைமுனு இருந்தார். ஆனால் இன்றைய அரசுத் தலைவருக்கு கீர்த்தியில் அவையையே

6 / 9

Written by

Saturday, 05 December 2009 16:16 - Last Updated Saturday, 05 December 2009 16:18

யுத்தத்தினால் நாம் இழந்தவை ஏராளம். அவற்றில் குடிமக்கள் அரசியலில் அதுவரை இருந்து வந்த 'லெளகீக' இயல்பு அசுத்தப்படுத்தப்பட்டமையினால் பிறழ்ந்து. எமது அரசியலில் இருந்த அந்த லெளகீக இயல்பு இந்த யுத்தத்தில் இருப்பதிலும் கழிவிடச் செல்லப்பட்டு விட்டது. ஒரு புறம் மற்றும் துறந்தவர்கள் அரசியலுக்குள் பிரவசித்து அரசியலையும், துறவறத்தையும் அசுத்தப்படுத்தினர். மற்றுமொரு சிறிது சிறிதாகவனும் இராணுவத் தரப்பினர் குடிமக்கள் அரசியலின் பங்காளிகளாகவும் வழமையான தோற்றம் பெற்றது.

இராணுவ முக்கியஸ்தர்களைச் சேவைக் காலத்தின் பின்னர் வளையாடும் துருவர்களாக நியமிக்கும் பழக்கத்தினால் முதலில் ஆரம்பித்து வந்தது யார் என்று உறுதியாகத் தெரியாவிட்டாலும், ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் அரசாங்கத்தில் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவ்வாறு நடப்பெற்றன என்பது நினைவுக்கு வருகின்றது. இந்த அரசாங்கம் அதற்கும் அப்பால் சென்றது. முன்னைய அரசாங்கங்கள் செய்யாத அளவுக்கு யுத்தத்தினை குடிமக்கள் சமீபம் அனாதையினையும் இராணுவ மயப்படுத்தியமை இந்த அரசாங்கத்தினால் எமக்கு உரித்தாகப்பட்ட விடயமாகவுள்ளது. அதுமட்டுமன்றி வளையாடும் துருவர்கள் மற்றும் வேறு வளையாடும் துருவர்களாகக் குடிமக்கள் நியமிக்கப்பட்டதனால் மட்டும் திருப்தியடையாது, இராணுவத் தலைவர்களை நாட்பினுள் குடிமக்கள் நிர்வாகத்தின் பங்காளிகளாகக் கொண்டனர். ஒரு சில பகுதிகளில் மாவட்ட அதிகாரிகளாக இராணுவ அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டதுடன், மற்ற பகுதிகளில் ஆளுநர்களாகவும், இன்னும் சில இடங்களில் அமைச்சுகளின் செயலாளர்களாகவும் நியமிக்கப்பட்டனர். இந்த அரசு மரியாதையினால் மமதையுற்ற ஒரு சில இராணுவ அதிகாரிகள் திரைப்படங்களை எப்படி தயாரிப்பது என்று திரைப்படக் கலைஞர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கவும் முன் வந்தனர். நாடகக் கலைஞர்கள் தமது நாடகக் காட்சிகளின் அங்குரார்ப்பண நிகழ்வுக்கு இராணுவ அதிகாரிகளை அழைப்பது கலகைக்கு செய்யும் மரியாதை என்று கருதினர். இவ்வாறு அனாதையுடைய மக்களின் மனங்களில் இராணுவ மயத்தினை விதிகையும் செயலாக அமைந்தன. இன்றைய நிலையில் நாட்டில் குடிமக்கள் துறவிகளின் உட்கைக்கு மதிப்பளிப்பதனை விட இராணுவச் சீரூடகைக்கு மதிப்பளிப்பதையே செய்கின்றனர். பௌத்த உரையிலும் இராணுவச் சிந்தனைகளே மேலோங்கி நிற்கின்றன.

நாம் இப்பொழுது எந்த திசையை நோக்கிப் பயணிக்கின்றோம்? யுத்தம் முடிவடைந்து கடந்த வார்த்தையுடன் ஆறு மாதங்கள் கடந்து விட்டன. யுத்த வெற்றிக் காக கிச்சலிட்ட தசேப்பற்றுநிலையுத்தம் முடிவடைந்தவுடன் அமைதியடைந்து விடாது. தசேப்பற்றின் தவே இனிமலேயும் தவேபட்டாத நிலையிலும் தசேப்பற்றின் மனமலேயும் உதவகேப்படுத்திக் கொண்டேயிருக்க முடியும். இன்று நாட்டை ஆளும் அரசாங்கமும், நாட்டை ஆள எத்தனிக்கவும் எதிர்க்கட்சிகளும் அதனையே மேற்கொண்டிருக்கின்றன. மிகவும் பரிசுத்தமான தசேப்பற்றாளரையும், இராணுவ வீரனையும் தடேயம் போட்டியினை நோக்கியே இந்த இரு தரப்புகளும் நாட்டைத் தள்ளுகின்றன. மியான்மர் நாட்டில் இராணுவத் தலைவருக்குச் செங்கம் பள வரவறேயு கொடுக்கும் அரசாங்கம், நாட்டில் எழுச்சிப்பெற்றுவரும் ஜனநாயக குறித்து அச்சமுற்றிருக்கின்றது. அதனால் ஏற்படப்போகும் பாதகங்களை எடுத்துக் கிறிக்கொண்டிருக்கின்றது. இதற்கிடையில் மியான்மரின் இராணுவத் தலைவரை வரவற்றதற்கு கண்ணீர் வடிக்கும் மங்கள சமரவீர போன்ற தாராண மைவாத அரசியல்வாதிகள் உள்நாட்டில் அரசியலில் தமது தலைவராக சரத்பொன்சகோவை ஏற்றுக்கொள்ள தயங்கப்போவதில்லை.

வெற்றியை விட கொள்கைப் பிடிப்பு தான் அவசியம் என்பதனை ஏற்றுக்கொள்ளும்

Written by

Saturday, 05 December 2009 16:16 - Last Updated Saturday, 05 December 2009 16:18

பக் குவம் எமது அரசியலில் எவரிடமும் இல்லலை. 1970 தொடக்கம் கஃபிக் குறைந்தளவிலும் 1977ன் பின் பதவி அரசியல் முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றிருப்பது இதற்கு காரணமாகும். ஐந்தாண்டுகளுக்கு பாராளுமன்றத்தில் இருத்தல் தமது பல வம் சத்திற்கு பல ஆண்டுகளுக்கு சிறந்த செயற்திட்டம் என கருதிக் கொள்ள அரசியல் வாதிகள் பழக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இது முதலாளித்துவ அரசியலிலும் இடதுசாரி அரசியலிலும் பொதுவானதாகவிரும்புகின்றது. வற்றி தோல்வியின் அடிப்படையில் தமது குடும்ப நலன்களுக்காக நாட்டினை இவர்கள் அடகு வகைக்கின்றனர். இதுவரை எந்தவொரு அரசியல் வாதிக் குடும்ப இது மனச்சாட்சிக்கு எதிரானதாகத் தோன்றவே இல்லலை. இன்னும் ஆறு ஆண்டுகளுக்கு எதிர்க்கட்சியில் இருக்க வேண்டும் என்ற மனச்சூமையே அவர்களுக்கு பெரிதாக இருக்கும். அதிலிருந்து மீள்வதற்கு சரத் பொன்சகோவாக ஒருவர் கிடத்தைதாலும் அவர்களுக்கு பரவாயில்லை.

எதிர்வரும் ஜனாதிபதித்தேர்தலில் இந்த அரசாங்கம் வற்றி பெற 'எந்த முறையிலாவது' பெறப்பட்ட யுத்தவற்றியே பிரதான காரணமாக இருக்கும். மாறாக அபிவிருத்திப் பணிகளோ, ஜனநாயகப் பண்புகளோ அல்ல. இன்றைய அரசியலின் பொதுவான பண்பும் இதுவே. யுத்தத்தில் வற்றிக்கொண்ட தரப்பு அதனை தனது நலன்களுக்கு பயன்படுத்திக்கொள்கின்றது என்பது எங்களுக்கு புரிகின்றது. எனினும் யுத்தத்தினை எதிர்த்தவர்கள், யுத்த பாதையை நிராகரித்தவர்கள், இந்த யுத்த வற்றியை விற்றுப் பிழைக்க முன்வருவது எந்த ஒழுகத்தின்பால் என்பதனை புரிந்துகொள்ள இயலவில்லை.

யுத்தத்தினை வழிநடத்தியவரை பொது வடேபாளராக ஏற்கும் அளவுக்கு தாழ்ந்த நிலையில் அவர்கள் இருப்பதனால் தான் நான், இன்று எதிர்க்கட்சிகள் கஃட்டணி யுத்த வற்றியினை விற்றுப் பிழைக்க முன்வைதாகக் கூறுகின்றனே. கடந்த காலத்தில் பின்பற்றிய ஜனநாயகம் மற்றும் மனித உரிமை அரசியலை அவர்கள் ஒரே இரவில் காலில் போட்டு நசுக்கியதனாலேயே நான் அப்படி கூறுகின்றனே. இந்த அர்த்தத்தில் பார்த்தால் சரத் பொன்சகோவை தமது தலைவராக ஏற்றுக்கொள்வது ஜே.வி.பிக்கு பிரச்சினையாக இராது. தமது தலைவர்களாகக் கொண்டு குவித்த இராணுவம் குறித்து கடந்த இருபது வருட காலத்தில் அவர்களுக்கு பிரச்சினைகள் ஏதும் இருக்கவில்லை. (அண்மையில் நடப்பெற்ற ரோகண விஜேவீர உட்பட்ட தலைவர்களை நின்னெவகூறும் விழாவின் பிரதம விருந்தினராக சரத் பொன்சகோ போன்ற இராணுவத் தலைவர்களை அழகைக் காமை குறித்தே நான் வியப்படைகின்றனே). எனினும் ரணில் மற்றும் மங்கள போன்றவர்கள் கடந்த இருபது வருட காலத்தில் இராணுவத்தினை முக்கியப்படுத்துதலால் பச்சுவார்த்தை, இணக்கப்பாடு ஆகிய கொள்கைகளில் இருந்தனர். இன்று அவர்களும் ஜனநாயகத்தோளில் ஏறி பயணம் செய்ய முயற்சிப்பதானது எமது அரசியல் எவ்வளவு மோசமான நரகமாகியிருக்கின்றது என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

□□□□□□□□□□ □□□□□□... : □□□□□□ □□□□□□□□□□

Written by

Saturday, 05 December 2009 16:16 - Last Updated Saturday, 05 December 2009 16:18

□□□□□□□□□□ : □□□□□□

<http://www.puhali.com/index/view?aid=321>